

Στην - εντελώς - ΛΑΘΟΣ πλευρά της Ιστορίας!

Του Θανάση Κ.

Η Πολιτική της Δύσης τα τελευταία τρία χρόνια ήδη ανατρέπεται...

Δεν "αναθεωρείται" απλώς. Ανατρέπεται!

Αποδεικνύεται πλέον ότι ΔΕΝ ήταν ούτε "Δυτική", ούτε καν "Πολιτική"...

Και επιβεβαιώνεται το παλιό εκείνο: "Για χρόνια δεν συνέβαινε τίποτα" και ξαφνικά "μέσα σε μέρες, συμβαίνουν... χρόνια"!

- Η Ρωσία και οι ΗΠΑ συζητάνε στο Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας, το πώς θα τελειώσει ο Πόλεμος στην Ουκρανία και πώς θα ρυθμιστούν οι μεταξύ τους σχέσεις στην μετά τον Πόλεμο εποχή...
- Η Ευρώπη, η οποία συμμετείχε στην στήριξη της Ουκρανίας από την πρώτη στιγμή αυτού του Πολέμου, ΔΕΝ συμμετέχει στις διαπραγματεύσεις για τη λήξη του.
- Η ίδια η Ουκρανία, επίσης ΔΕΝ συμμετέχει, στις διαπραγματεύσεις που αφορούν πρωτίστως την ύπαρξή της.
- Ο Ζελένσκι από-νομιμοποιείται πια ως ο ηγέτης που θα υπογράψει την συνθηκολόγηση της Ουκρανίας! Τον είχε ήδη από-νομιμοποιήσει η Μόσχα - από τη στιγμή που έληξε η Προεδρική θητεία του - τώρα τον απονομιμοποιεί και η ίδια η Ουάσιγκτον!

Πολύ πιο χοντρά: Ο Πρόεδρος Τράμπ τον αποκάλεσε "δικτάτορα", προσθέτοντας ότι ελάχιστοι Ουκρανοί τον στηρίζουν πια...

* Το πώς ακριβώς θα τελειώσει ο Πόλεμος στην Ουκρανία ακόμα δεν είναι σαφές.

Ξέρουμε όμως, τρία πράγματα:

- Η Ουκρανία έχασε τον Πόλεμο - η Ρωσία τον έχει κερδίσει!
- Τα νέα σύνορα της χώρας θα είναι πολύ διαφορετικά (και η έκτασή της μικρότερη), απ' ό,τι πριν...
- Και η - μικρότερη - Ουκρανία που θα προκύψει ΔΕΝ θα μπει στο ΝΑΤΟ!

Όλα αυτά - και κυρίως το τελευταίο - εισπράττονται πλέον ως αδιαμφισβήτητη ήττα για το ίδιο το ΝΑΤΟ!

Μια ήττα που την χρεώνεται η προηγούμενη Αμερικανική κυβέρνηση Μπάιντεν και όλες οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις που πρωτοστάτησαν στην Νατοϊκή ένταξη της Ουκρανίας (που τώρα ματαιώνεται οριστικά).

* Η νέα Αμερικανική Κυβέρνηση του Ντόναλντ Τράμπ, διαχειρίζεται την ήττα που χρεώθηκαν οι προκάτοχοί της.

Ο ίδιος ο Τράμπ, με την διεκδίκηση της Γροιλανδίας και την αποκατάσταση του αμερικανικού ελέγχου πάνω στην διώρυγα του Παναμά, θα διασκεδάσει την ήττα στο δικό του εκλογικό σώμα. Ουσιαστικά λέει στους Αμερικανούς: χάσαμε την Ουκρανία που ποτέ δεν την είχαμε, αλλά ανοίξαμε το δρόμο για να κερδίσουμε τη Γροιλανδία (που για μας είναι πολύ πιο σημαντική) και για να επανέλθουμε στον έλεγχο της Διώρυγας του Παναμά...

* Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, όμως, η ήττα της Ουκρανίας εισπράττεται ως ήττα όσων κυριαρχούσαν ως τώρα στην Ενωμένη Ευρώπη. Και μάλιστα, ως πολύ ταπεινωτική ήττα. Και ως "δικαίωση" των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων που μέχρι τώρα διαφωνούσαν...

Όπως του Όρμπαν στην Ουγγαρία και του Φίκο στην Σλοβακία. Και όχι μόνο...

Κυβερνήσεις και κόμματα σε ολόκληρη την Ευρώπη είχαν χαρακτηριστεί ως "ακροδεξιόι" και "ενεργούμενα του Πούτιν" - και τώρα "δικαιώνονται" από τις εξελίξεις...

Είτε ήταν, είτε δεν ήταν, ποιος θα βρεθεί να τους κατηγορήσει σήμερα;

Εδώ, ως "ενεργούμενο" του Πούτιν είχαν κατηγορήσει και τον ίδιο τον Ντόναλντ Τράμπ, πριν εκλεγεί...

* Πιθανότατα, δεν θα μάθουμε ποτέ ποιοι ήταν, αλήθεια, "άνθρωποι του Πούτιν" και ποιοι όχι.

Το βέβαιο είναι ότι πολλοί απ' όσους κατηγορήθηκαν τα τελευταία χρόνια ΔΕΝ ήταν! Απλώς διαφωνούσαν με την Πολιτική της Κυβέρνησης Μπάιντεν...

Δηλαδή διαφωνούσαν με μια Πολιτική που τώρα καταρρέει,,,

* Όλοι αυτοί επισήμαιναν δύο χοντρά σφάλματα στην Πολιτική της Δύσης για το Ουκρανικό:

-- Πρώτον, ότι η επιμονή να μπει η Ουκρανία στο NATO συνασπίζει τους εχθρούς της Δύσης εναντίον της! Στέλνει τη Ρωσία στην αγκαλιά της Κίνας! Και την Ινδία - μια χώρα, που λόγω ιστορικών τριβών με την Κίνα, η Δύση την θεωρούσε στρατηγικό προπύργιο των δυτικών συμφερόντων στην Ασία - την έστειλαν κι αυτή στην αγκαλιά της Κίνας και της Ρωσίας...

Μαζί με πολλές άλλες χώρες του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου σε Ασία και Λατινική Αμερική...

Την ώρα που οι ΗΠΑ αναγνώριζαν ως "πρωταρχικό αντίπαλό τους" διεθνώς την Κίνα, έστειλαν τους πάντες στην αγκαλιά της Κίνας!

Το επιχειρησιακό δόγμα της λεγόμενης "διπλής ανάσχεσης" - πρώτα να αποδυναμώσουμε τη Ρωσία κι ύστερα να εξουδετερώσουμε την Κίνα - μετατράπηκε σε συσπείρωση των πάντων εναντίον της Δύσης!

Τελικά σε αποδυνάμωση της ίδιας της Δύσης. Γι' αυτό ήταν ολέθρια για τη Δύση.

Και ΔΕΝ ήταν καν Πολιτική. Ήταν σκέτος αυτοχειρισμός (για τη Δύση)...

-- Δεύτερον, η Ρωσία είχε κάθε λόγο να αντιδρά με την ένταξη της Ουκρανίας στο NATO - όπως ακριβώς η Αμερική είχε κάθε λόγο, το 1962, να αντιδρά με την εγκατάσταση σοβιετικών πυραύλων στην Κούβα, δίπλα στις αμερικανικές ακτές.

Και ο Πόλεμος στην Ουκρανία γι' αυτό έγινε - όχι για κάτι άλλο. Γιατί ξαφνικά αποφάσισαν οι δυτικοί να βάλουν και την Ουκρανία στο NATO εγκαθιστώντας πυραύλους "δίπλα" στη Μόσχα!

Δεν είναι απλά θέμα εθνικής κυριαρχίας της Ουκρανίας. Θέμα "εθνικής κυριαρχίας είναι ό,τι συμβαίνει ΜΕΣΑ, δηλαδή εντός των συνόρων, μιας χώρας. Όταν εγκαθιστάς πυραύλους που έχουν στο στόχαστρο μίαν άλλη χώρα, αυτή που άμεσα κινδυνεύει έχει λόγο να αντιδρά.

Δεν είναι οι Ρώσοι που φέρνουν αυτό το επιχείρημα στο προσκήνιο σήμερα. Το διατύπωσαν οι ίδιοι οι Αμερικανοί - επί Προεδρίας John Kennedy μάλιστα - το 1962, και το επέβαλαν τότε προχωρώντας σε ναυτικό αποκλεισμό της Κούβας απειλώντας μάλιστα με πυρηνικό Πόλεμο...

Αυτά τα επιχειρήματα τα επανάφεραν για την Ουκρανία μεγάλες προσωπικότητες στις ΗΠΑ, που ΔΕΝ μπορούν να κατηγορηθούν ως "πράκτορες του Πούτιν":

-- Τα υποστήριξε εδώ και χρόνια, ο George Kennan, ο άνθρωπος που χάραξε την Αμερικανική Στρατηγική του Containment καθ' όλη τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Ασφαλώς δεν ήταν "άνθρωπος του Κρεμλίνου" ο Kennan - κι όμως προειδοποίησε σαφέστατα: η Ουκρανία ΔΕΝ πρέπει να μπει στο ΝΑΤΟ!

-- Τα ίδια έλεγε και ο Henry Kissinger, ο οποίος πιστώνεται ότι "κέρδισε τον Ψυχρό Πόλεμο" για λογαριασμό των ΗΠΑ, πείθοντας τον Νίξον να κάνει τότε το άνοιγμα στην Κίνα. Ο Κίσινγκερ μπορεί να κατηγορηθεί για πολλά πράγματα - πάντως "άνθρωπος των Ρώσων" σίγουρα ΔΕΝ ήταν.

-- Τα ίδια είπαν και άλλοι σύγχρονοι πολιτικοί στρατηγιστές στις ΗΠΑ, όπως ο John Mearsheimer, που θεωρείται από τους σημαντικότερους σημερινούς εκπροσώπους της Σχολής του νέο-Ρεαλισμού.

Κανένας από αυτούς δεν ήταν ποτέ - ούτε μπορούσε να κατηγορηθεί ως - "υποστηρικτής της Ρωσίας" ή "θαυμαστής του Πούτιν"...

Κι όμως, είχαν όλοι τους εκφράσει έντονες αντιρρήσεις και ανησυχίες από την προοπτική ένταξης της Ουκρανίας στο ΝΑΤΟ. Η οποία πυροδότησε τελικά την κρίση του 2022.

* Φυσικά η ίδια η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία είναι απαράδεκτη...

Και άπαντες - πολύ σωστά - την κατήγγειλαν.

Όμως, οι Συμφωνίες του Μίνσκ του 2014, έγιναν ακριβώς γι' αυτό: για να αποτρέψουν την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία - και, τελικά, παραβιάστηκαν από την ίδια την Ουκρανία!

Κι ομολογήθηκε από την Δύση ότι... έγιναν για να παραβιαστούν!

Η Ρωσία διαμαρτυρήθηκε ότι της προσφέρθηκαν "εγγυήσεις ασφαλείας", τις οποίες η Δύση δεν τις τίμησε και η ίδια η Ουκρανία τις παραβίασε.

Κι αυτό ασφαλώς, από μόνο του, ΔΕΝ νομιμοποιεί την Ρωσική εισβολή!

Αλλά δημιουργεί ένα τεράστιο πολιτικό κενό: για να τελειώσει ο Πόλεμος πρέπει να υπάρξουν εγγυήσεις ασφαλείας ΚΑΙ προς την πλευρά της Ρωσίας!

Και τέτοιες εγγυήσεις ΔΕΝ μπορούν να είναι αυτές που ήδη ΔΕΝ τηρήθηκαν, ούτε να προσφερθούν από εκείνους που παραβίασαν τις προηγούμενες εγγυήσεις ασφαλείας.

Πράγμα που παραδέχθηκε τώρα ο νέος υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ, Pete Hegseth:

- Δεν θα επιστρέψουμε τα σύνορα του 2014, είπε ο Hegseth.
- Πρέπει να πάψουν κάποιοι να συντηρούν αυτή την ψευδαίσθηση.

- Πρέπει να προσφέρουμε πειστικές εγγυήσεις ασφαλείας (στη Ρωσία) που ΔΕΝ μπορεί να είναι επανάληψη των Συμφωνιών του Μίνσκ

* Λίγες μέρες αργότερα, ο Τράμπ το είπε πιο ωμά.

-- Οι Αμερικανοί ξόδεψαν εκατοντάδες δισεκατομμύρια για ένα Πόλεμο που ΔΕΝ έπρεπε να έχει ξεκινήσει ποτέ, για ένα Πόλεμο που ΔΕΝ μπορούσε να κερδηθεί.

Κι από τα χρήματα αυτά, ένα μέρος μόνο έφτασε στην ίδια την Ουκρανία. (Άρα εδώ έγινε και "μεγάλο φαγοπότι"...))

Κι όλα αυτά τα λένε πλέον ο Αμερικανός υπουργός Άμυνας και ο Αμερικανός Πρόεδρος! Έτσι;

* Εν πάση περιπτώση, απ' όσους επικαλούνται το επιχείρημα της Ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία - που είναι όντως ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ - υπάρχει μια χώρα του ΝΑΤΟ, η Ελλάδα - που θα έπρεπε να θυμίζει πως υπάρχει και κάτι παρόμοιο: Η Τουρκική εισβολή στην Κύπρο!

Για την οποία, δεν μπορεί κανείς να μη λέει κουβέντα...

Εξ ίσου απαράδεκτη, εξ ίσου παράνομη, και συνεχίζεται για 50 χρόνια.

Αν επικαλούμαστε το επιχείρημα του Διεθνούς Δικαίου, η Τουρκία έχει παρανομήσει στην Κύπρο όσο έχει παρανομήσει η ίδια η Ρωσία στην Ουκρανία.

Κι όμως η Ελλάδα, την... ξέχασε την Κύπρο!

Η Αθήνα ήταν "ασυγκράτητη" στην καταδίκη της Ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία και εντελώς "επιλήσμων" της Τουρκικής εισβολής στην Κύπρο.

Για την ακρίβεια... "κηρύσσαμε τον Πόλεμο στην Ρωσία" γιατί εισέβαλε, λέει, στην Ουκρανία, και την ίδια ώρα υπογράφαμε... "Διακηρύξεις περί Φιλίας" με την Τουρκία, που διατηρεί στρατεύματα κατοχής στην Κύπρο! Η απόλυτη χρεοκοπία της Ελληνικής Εξωτερικής πολιτικής...

Η Δυτική Πολιτική στην Ουκρανία χρεοκόπησε γιατί ήταν εντελώς λάθος!

Η Ελληνική Πολιτική χρεοκόπησε γιατί, εκτός όλων των άλλων, ξεχάσαμε και την Κύπρο, υπερθεματίσαμε σε καταδίκες κατά της Ρωσίας - και την ίδια ώρα προχωρούσαμε σε πρωτοφανή Κατευνασμό της Τουρκίας!

Οι άλλοι ηττήθηκαν, Εμείς, επί πλέον, αυτό-διασyrθήκαμε...

* Κανείς δεν περίμενε βέβαια, να εναντιωνόταν η Ελλάδα, μόνη της, στην συνολική πολιτική του ΝΑΤΟ μετά το 2022.

Αλλά το σφάλμα μπορούσαμε να το είχαμε δει εγκαίρως. Και να έχουμε κρατήσει και κάποια "πισινή".

Και την Τουρκική εισβολή στην Κύπρο οφείλαμε να την υπενθυμίζουμε συνεχώς.

Και δεν είχαμε κανένα λόγο να είμαστε "βασιλικότεροι του Βασιλέως" στην Ουκρανία επί τρία χρόνια.

Ώστε να μη βρεθούμε σήμερα στην εξαιρετικά άβολη θέση, να είμαστε απομονωμένοι και από την Ουάσιγκτον (που στο μεταξύ άλλαξε Πολιτική) και από τη Μόσχα (που δεν ξεχνάει εύκολα). Τελικά και από μια σειρά Νατοϊκούς εταίρους και συμμάχους που, με πλάγια πηδηματάκια ετοιμάζονται κι αυτοί να μετακινηθούν...

Τελικά βρεθήκαμε στην ΛΑΘΟΣ - στην εντελώς λάθος - "πλευρά της Ιστορίας".

Υποστηρίζοντας με επιμονή μια Δυτική Πολιτική που ΔΕΝ ήταν ούτε "Δυτική" ούτε "Πολιτική".

Ήταν εντελώς καταστροφική για τα ίδια της δυτικά συμφέροντα. Πλήρης και συνολική χρεοκοπία Εξωτερικής Πολιτικής, που δεν διορθώνεται πια με μικρές φραστικές μετατοπίσεις...

ΥΓ. Το γεγονός ότι όλη αυτή η κοσμογονία διεθνώς, γίνεται την ώρα που μέσα στην Ελλάδα κορυφώνεται η λαϊκή κατακραυγή για τη "συγκάλυψη των Τεμπών" είναι ασφαλώς, "συμπτωματικό".

Αυτό όμως, δεν αποκλείεται να αποδειχθεί και ΜΟΙΡΑΙΟ...

Ιδιαίτερα όταν μοιάζουν αδιόρθωτοι, αυτοί που θα έπρεπε, τώρα πια, να καταλαβαίνουν το λάθος τους, όταν μοιάζουν "οργισμένοι", αυτοί που θα έπρεπε να βγουν θαρραλέα να παραδεχθούν το λάθος τους, κι όταν ζητάνε "τα ρέστα", αυτοί που θα έπρεπε να ζητήσουνε και καμιά συγγνώμη.